Έτος τέταρτον — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Πέμπτη, 27 Δεκεμβρίου 1912 — Αριθ. 604

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ

Εν τῇ πρωτευούσῃ	Μετζ.	4 ½
Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει	»	5
Εν τῷ ἐξωτερικῷ	Φρ.	27

ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Εν τῇ πρωτευούσῃ	Κ. ζ.	2 ½
Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει	»	3
Εν τῷ ἐξωτερικῷ	Φρ.	16

Ἕκαστον φύλλον παρ. 20.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Ἀγγελίαι, διαφημίσεις καὶ διατριβαὶ ἐπ' ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

Οὐδεμία ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ εἶναι ἔγκυρος.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις
SALPINX - MYTILENE

Αἱ δημοσιεύσεις προπληρώνονται.

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ δ. ν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

Ἐγγίζομεν πρὸς τὴν εἰρήνην.

Τοῦτο τοὐλάχιστον ἐξάγει τις ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων ἅτινα ἀναγινώσκει εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς συναδέλφους.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον δύναται νὰ προείπῃ ἀσφαλῶς πᾶς τις γνωρίζων τὸν Τουρκικὸν χαρακτῆρα.

Εἶνε ἀδύνατον ὁ Τουρκικὸς ἐγωϊσμὸς νὰ ὁμολογήσῃ ἀμέσως τὴν ἧτταν του. Τὸ πᾶν θὰ ὁμολογήσῃ, ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ κατὰ δόσεις.

Εἰς ὅλα θὰ ὑποχωρήσῃ, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Ἄλλως τε πῶς θὰ δικαιολογηθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν λαόν της ἀφοῦ μέχρι τῆς χθὲς ἀνεκοίνου εἰς αὐτὸν ἐπισήμως καὶ μὲ τὴν ὑπογραφὴν ὑπουργῶν καὶ νομαρχῶν νίκας ἐπὶ νικῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἡγεμονικῶν προσώπων καὶ στρατηγῶν τῶν συμμάχων κρατῶν;

Ὀλίγην ὑπομονὴν δέον νὰ ἔχωσιν οἱ ἐν Λονδίνῳ πληρεξούσιοι τῶν Βαλκανικῶν καὶ οἱ Τοῦρκοι εἰς ὅλα θὰ ὑποκύψωσιν, ὅλα θὰ δεχθῶσιν.

Αὐτοὶ κατὰ βάθος εἶνε ἐνθουσιασμένοι διότι ἐσώθησαν· ναὶ μὲν διὰ γενναιοτάτης ἀβαρίας· ἀλλ' ἐπὶ τέλους σώζουσι τὴν πρωτεύουσάν των. Τὴν Κωνσταντινούπολιν. Διὰ τοὺς Τούρκους Δοβλὲτ εἶνε ἡ Κων)πολις. Τουρκία εἶνε ἡ ὡραία Σταμπούλ. Καὶ ἐφόσον κατέχουσιν αὐτὴν δύνανται ν' ἀσκῶσι τὴν θρησκευτικήν των ἀρχὴν ἐπὶ παντὸς τοῦ Ἰσλὰμ καὶ τὴν πολιτικήν των ἀρχὴν ἐπὶ τῶν ἰσλαμικῶν λαῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἐὰν ἔχανον τὴν «Πόλην τῆς εὐδαιμονίας των» ὦ τότε οὔτε ἐν Μ. Ἀσίᾳ δὲν θὰ συνεκρατοῦντο ἐπὶ πολὺν καιρόν.

Ἐπομένως ὅ,τι πράττουσιν ἐν Λονδίνῳ δῆθεν ἀρνούμενοι καὶ δῆθεν ἐπιμένοντες εἶνε πρὸς τὸ θεαθῆναι. Γίνεται ἵνα προπαρασκευάσωσι τὴν κοινὴν τουρκικὴν γνώμην ὅπως χάψῃ τὸ ἑτοιμαζόμενον πικρὸν καταπότιον. Ἐπομένως οὐδεὶς ἂς μὴ ἀνησυχῇ.

Ὁ πόλεμος ἔληξεν· ἡ εἰρήνη εἶνε ἐπὶ θύραις.

Οἱ Τοῦρκοι πολιτευταὶ εἶνε εὐφυέστατοι. Γνωρίζουσι κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰ χάλια τοῦ στρατοῦ των, ὡς ἐννοοῦσιν ἄριστα ὁποίαν καταστροφὴν θὰ ὑποστῶσιν ἐὰν ἐπαναρχίσωσι τὸν πόλεμον.

Δὲν θέλουσι δὲ μὲ κανένα τρόπον νὰ ὑποστῶσι τὴν καταστροφὴν ἤτοι νὰ διαβῶσιν ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξ ἧς ὡρμήθησαν οἱονεὶ κατάρα θεήλατος.

Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ φανφαρόνοι ἥρωες ἐν Κων)πόλει.

Ἀλλὰ μάχονται οὗτοι ἡρωϊκώτατα μόνον ἐν τοῖς ξυθοπωλείοις τῆς ἀναισθήτου Σταμπούλ.

Εἰς τὴν Τσατάλτζαν δὲν πηγαίνουσιν. Εἶνε ἥρωες καὶ λέοντες τῶν καφενείων καὶ καφωδείων.

Ἀλλ' οἱ ὑπεύθυνοι Κυβερνῆται τῆς Τουρκίας, οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ στρατοῦ ἀρχηγοί, ἄλλα σκέπτονται ἄλλα φρονοῦσιν.

Καὶ θὰ γίνῃ ὅ,τι αὐτοὶ ἀποφασίσωσιν· ὄχι ὅ,τι οἱ ἄλλοι κηρύττουσιν.

Ὁ Κιαμὴλ πασσᾶς θὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην. Θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς συντελεσθείσας κατακτήσεις καὶ τότε μόνον ἴσως ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν Μ. Βεζυρείαν.

Πρὸ τούτου Κυβερνητικὴ μεταβολὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει δυσκόλως δύναται νὰ συμβῇ.

Ποῖος θὰ δεχθῇ εἰς τὴν ράχιν του τὸ φοβερὸν βάρος νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας ἥττης ἣν ἄλλοι παρεσκεύασαν;

Τοιαύτην φιλοδοξίαν οὔτε οἱ Νεότουρκοι ἀκόμη δὲν τολμῶσι νὰ ἔχωσιν.

Ἄρα δυνάμεθα ἀπὸ τώρα νὰ ἔχωμεν βεβαιότητα ὅτι τὸ 1913 θὰ ἀνατείλῃ εἰρηνικὸν καὶ ἐπομένως καθ' ὅλα αἴσιον διὰ τοὺς λαοὺς τῆς ἀπὸ τοσοῦτον χρόνον δοκιμαζομένης Ἀνατολῆς.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰς νήσους μας βέβαιον εἶνε ὅτι ζήτημα πλέον οὐδὲν ὑπάρχει.

Αἱ νῆσοι αἱ καταληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας εἶνε καὶ θὰ εἶνε τμήματα τοῦ Ἐλευθέρου Βασιλείου.

Θεωρεῖται μάλιστα βέβαιον ὅτι καὶ αἱ νότιοι Σποράδες μετὰ τῆς Κρήτης θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς τύχην.

Ὥστε δυνάμεθα νὰ κοιμώμεθα ἥσυχοι πλέον καὶ εὐτυχεῖς, ἀπολακτίσαντες ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ἀκατονόμαστον Τουρκικὴν τυραννίαν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΘΥΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἐπεκράτησεν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα ἡ συνήθεια ὅπως καταβροχθίζῃ χοιρινό.

Τώρα διατί νὰ τρώγῃ κατὰ κόρον χοιρινὸ καὶ ὄχι ἀρνίσιο ἢ ἀγελαδινὸ αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα μὴ δυνάμενον νὰ ἐξετασθῇ λεπτομερῶς ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς.

Ἐν τούτοις μὲ τὴν χοιροφαγίαν αὐτὴν κάνει κανεὶς τὴν ἑξῆς σκέψιν:

Γιατὶ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ ἁγιωτέρου νηπίου νὰ χρησιμοποιῆται τὸ βρωμερὸν παράσιτον τῶν ὑλῶν τῆς κόπρου;

Γιατὶ νὰ μολύνεται ὁ λιβανωτὸς τῶν εὐσεβῶν Μάγων μὲ τὴν παχεῖαν κνίσσαν ψημένης χοιρινῆς μπριζόλας;

Οὐδεμία ἐξήγησις δύναται νὰ χωρέσῃ εἰς τὰ ζητήματα αὐτά.

Καὶ ἐν τούτοις καθ' ἣν στιγμὴν ἐγεννᾶτο ὁ Χριστὸς δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς χοῖρος ἐντὸς τοῦ σταύλου.

Τὰ παρὰ τὴν φάτνην ζῶα ἦσαν ἕνα ἄκακο βώδι καὶ εἷς σοβαρὸς γάϊδαρος θερμαίνοντα μὲ τὴν θαλπωρὴν τῆς πνοῆς των τὸ γεννηθὲν νήπιον.

Οὐδεὶς χοῖρος παρέστη μάρτυς τῆς τελετουργήσεως ἐκείνης ἡ ὁποία μετέβαλεν ἀργότερον τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου.

Διατί λοιπὸν ἡ τιμὴ αὐτὴ εἰς τὸν χοῖρον νὰ γεμίζῃ τοὺς στομάχους τόσων εὐσεβῶν χριστιανῶν μόλις πρὸ μικροῦ ἐπανελθόντων ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ἐδέχθησαν τὴν εὐλογίαν τῆς ἀναγεννήσεως;

Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὴν παραπλεύρως τοῦ σπητιοῦ μου αὐλήν, ἕνα μικρὸ γουρουνόπουλο μοῦ ἔδιδε τακτικὰ διὰ τῶν φωνῶν του τὴν ἰδέαν χαλασμένου κλαρίνου.

Λοιπόν, τὸ γουρουνόπουλο αὐτό, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἔπαυσε νὰ μ' ἐνοχλῇ διὰ τῶν φωνῶν του.

Τὸ γρύλλισμά του ἔπαυσε ὀλίγας ὥρας προτοῦ τὸ Θεῖον Νήπιον ἀναδώσει τοὺς πρώτους κλαυθμηρισμούς του...

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ κακόφωνον αὐτὸ κατοικίδιον συχνὰ ἐταλαιπωρήθη ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας ἐθεράπευσε κάποτε τὸν δαιμονιζόμενον διέταξε τὰ δαιμόνιά του νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς ἀγέλης χοίρων βοσκούσης ἡσύχως ἐκεῖ που πλησίον.

Καὶ τότε συνέβη κάτι τραγικόν, κάτι τὸ ὁποῖον θὰ διαβάζουν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων των καὶ θὰ τρέμουν οἱ σημερινοὶ χοῖροι.

Ὥρμησε, λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκεῖ ἀπεπνίγη.

Εἶνε γνωστὸν ὅμως ὅτι ἐὰν ἐδοκιμάσθησαν ἅπαξ οἱ χοῖροι εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ δὲν δοκιμάζονται ὀλιγώτερον καὶ εἰς τὴν σημερινὴν μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς γεννήσεώς του....

Τζ.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΤΑΝ ΕΙΝΕ ΜΟΝΟΙ ΤΩΝ

Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν θὰ ἤθελα αὐτὸν τὸν καιρὸν νὰ εἶμαι συντάκτης τουρκικῆς ἐφημερίδος. Φαντάζομαι, ὅτι θὰ εἶνε μὲν εὐχάριστον πρᾶγμα νὰ γράφῃ κανεὶς εἰς Τουρκικὴν ἐφημερίδα, ἀφοῦ πρὸ πάντων εἰς τὸν Τουρκικὸν τύπον ἐφαρμόζεται παρὰ τὸ Γαλλικὸν ρητόν, ὅτι «ἡ δημοσιογραφία φέρει πρὸς ὅλας τὰς προόδους ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀφήσῃ κανείς», ἀλλά, ἐπὶ τέλους, δὲν θὰ εἶνε καὶ εὐχάριστον νὰ γράφῃ κανεὶς μίαν εἴδησιν περὶ τῆς ναυμαχίας καὶ κατόπιν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν καθρέπτην. Ἂν τοῦ ἔβγαιναν λίγα ἢ πολλὰ αἱμοσφαίρια ἐνιφανῆς, θὰ [illegible] βλέπων τὰ μοῦτρά του.

Ὁ Τουρκικὸς τύπος δὲν εἶνε ἀξιοκαταφρόνητος. Συνέλεξε πολλὰ μὲ τὰ γράμματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς ἐξηγημένα ὀρθὰ φαιδία, νὰ γράψῃ ἄρθρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαμπεν ἡ ποιοτικὴ ἀντίληψις καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις. Ὑπάρχουν φαίνεται συνάδελφοί μας σοφοὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἀλλ' ὅταν ἐμφανισθοῦν ἔχουν πάντοτε νὰ εἴπουν κάτι τι τὸ ὁποῖον καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἀκούεται μὲ προσοχήν.

Τὸ δυσάρεστον εἶνε ὅτι αὐτὰ τὰ ἔκτακτα εἶνε σπάνια, πολὺ σπάνια καὶ ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιστάσεις τὸν τουρκικὸν τύπον λυμαίνεται συμβιασμός, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ εἶνε ὑπερβολικὸς καὶ καταντᾷ εἰς τὸ κωμικόν.

Τοῦ τύπου ἡ προχειροτέρα ἐκτροχίασις παντοῦ εἶνε ἡ κολακεία τοῦ πλήθους. Ὄχι πλέον εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα κράτη εὐτυχέστερα ὑπὸ τὸν ἥλιον δὲν εἶνε πολλαὶ αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι τολμοῦν παλληκαρίσια ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὸ ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ εἴπουν τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ μιᾶς καταστροφῆς καὶ ν' ἀψηφήσουν μὲ θάρρος τὰς ἀνιδημοτικότητας. Ἰδέ, καὶ ὅπου τὰ λοιπὰ φύλλα παλλακευόμενα τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, αἱ δυναταὶ καὶ γεραιαὶ ἐφημερίδες ἀγνοοῦν. Αὐτὸ κατήντησε κανόνα διὰ τὸ κοινὸν καὶ διὰ τοὺς δημοσιογράφους.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους παντοῦ ἡ ἐκτροχίασις τηρεῖται εἰς ὅρια, περιορίζεται εἰς κάποια δρόμους στοιχειώδους εὐπρεπείας. Κρύβουν τὰ γεγονότα, τὰ ἀφίνουν ὀλίγον ἀόριστα, τὰ σκεπάζουν μὲ λεπτότητα, τὰ παραμορφώνουν κάποτε εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν μπορῇ κανεὶς νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Δὲν τ' ἀνατρέπουν ἐκ βάθρων, δὲν τὰ παρουσιάζουν ἀκριβῶς τ' ἀντίθετα, δὲν τὰ [illegible] γνώριστα καὶ πρὸ πάντων δὲν ἐπιμένουν μὲ κίνδυνον νὰ ρεζιλευθοῦν ἀπέναντι καὶ ἐκείνων ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ γράφουν ἀνελεύθερα ὅ,τι τοῖς προστάξουν.

Αὐτὸ τὸ κάμνει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ὁ Τουρκικὸς τύπος. Μὲ μίαν ἀξιοθαύμαστον σύγχυσιν τῆς γεωγραφίας εἰδοποιεῖ τὸ κοινόν του, ὅτι οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον τὴν Ἐλασσῶνα ὅταν οἱ Ἕλληνες εἶχον καταλάβει τὸ Σαραντάπορον. Καὶ ὅταν ὁ Ταχσὶν πασσᾶς παρεδίδετο μὲ ὅλον του στρατόν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἔγραφαν ὅτι ὁ φρούραρχος τῆς Θεσσαλονίκης ἐζήτησεν ἄδειαν ν' ἀποσύρῃ ἐκ τῆς θέσεώς του διὰ νὰ περιποιηθῇ τὴν ὑγείαν του.

Τί γράφεται αὐτὰς τὰς ἡμέρας περὶ τῆς ναυμαχίας δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναφέρω ἐγὼ ἐδῶ. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες δρέπουν καθ' ἡμέραν λουλούδια ἀπὸ τὸν ἀθάνατον κῆπον. Κι εἰς τὸν κόσμον δὲν γίνεται ἔκπληξις. Ἀρκεῖ ν' ἀνοίξῃ κανεὶς μίαν Τουρκικὴν ἐφημερίδα νὰ [illegible] ἐσφαλμένα.

Συλλογίζομαι τί δυστυχισμένοι [illegible] θέσεις τῶν ἀνθρώπων τῶν ὑποχρεωμένων νὰ γράφουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Τὸ βράδυ, ὅταν τελειώσουν τὰ ψέμματά τους, γδυνόμενοι ἐμπρὸς εἰς τὸν καθρέπτην των, θὰ αἰσθάνωνται ἀλήθειαν περιφρόνησιν πρὸς τὸν ἑαυτόν των καὶ τὴν ψεῦσιν τὴν εἶχαν πρὸς τὸ ὑποκείμενόν των.

—Ἂς εἶνε τώρα ποῦ εἴμαστε μόνοι μας, μπορῶ νὰ σοῦ πῶ ὅτι εἶσαι ἀηδία, κύριε μου.

Ο ΜΠ

ΟΠΙΣΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟ ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΣΙ!

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «New York American» ἐδημοσίευσε τὸ ἑξῆς ἄρθρον:

«Ἀφίσωμεν τὴν γενναίαν Βαλκανικὴν συμμαχίαν ν' ἀποπερατώσῃ τὸ [illegible] ἔργον της, ἀποδιώκουσα τὸν [illegible] Τοῦρκον πέραν τοῦ Βοσπόρου, [illegible].

Παρὰ τὸ ἰδιοτελὲς δόγμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καθ' ὃ ἡ [illegible] τῶν χωρῶν διακανονίζει τὴν [illegible] καὶ τὸν πολιτισμόν, τ' ἀνωτέρω [illegible] τὸν διακαῆ πόθον καὶ τὴν εὐχὴν ἀπαξαπάντος τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπέδραμον διὰ κατακτήσεις καὶ σφαγάς. Διὰ παντοειδῶν ἐργαλείων ληστειῶν, ἀτιμώσεων, φόνων καὶ δολοφονιῶν κατεσπάραξαν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τετρακόσια ἔτη.

Ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας τῶν Τούρκων ἐν τῇ Χριστιανικῇ Εὐρώπῃ ἔληξε.

Ἀπόγονοι τοῦ Ἀττίλα καὶ τοῦ Τζέγκις Χάν, διεξεπεραιώθησαν τὸν Βόσπορον πρὸ τετρακοσίων ἐτῶν ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως ἢ προκλήσεως, ὡς μάστιξ Θεοῦ, ἐν ἀνόμως, διὰ λεηλασιῶν κατακυριεύσαντες τὴν ὡραιοτέραν χώραν τῆς Εὐρώπης. Σφαγογωγοῦντες, διαρπάζοντες, φονεύοντες καὶ ξυπνοῦντες κατὰ τὸ ἔμβλημά των, ἄνευ νόμου καὶ πίστεως καὶ μόνον ὡς τοιαῦτα ἔχοντες τὴν μάχαιραν καὶ τὸ αἷμα, ἐξέλιπον τὴν περικαλλῆ Αὐτοκρατορίαν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀντικατέστησαν τὸν ἐπιβλέποντα Σταυρὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας διὰ τῆς ἀποσίας Ἡμισελήνου τῶν Ταταρικῶν ὀρδῶν.

Ὁ πολιτισμὸς ἀπεστρέφετο πάντας τοὺς ἄλλους βαρβάρους καὶ ἐξημέρωσε τοὺς ἀγρίους πάσης χώρας μεθ' ἧς [illegible] εἰς ἐπαφήν.

Δὲν συνέβη τοῦτο μὲ τὸν Τοῦρκον. Δὲν κατώρθωσέ ποτε οὗτος νὰ διαχειρισθῇ ἄλλο ἐργαλεῖον παρὰ τὴν μάχαιραν, τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τὸν πεπυρακτωμένον δαυλόν! Οὐδέποτε οἰκοδομεῖ. Πάντοτε καταστρέφει. Οὐδέποτε ἐγνώρισε τὴν εἰρήνην. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ του ὑπῆρξε διαρκὴς πόλεμος. Ἐπάγχνε μὲ τὸν Προφήτην καὶ τὸ ξίφος τῶν Χριστιανῶν τὸ ὁποῖον ἀπεῖχεν. Τὰ τετρακόσια ἔτη τῆς ἐν Εὐρώπῃ διαμονῆς του, ὑπῆρξαν τετρακόσια ἔτη [illegible] μανίας καὶ φρικώδους.

Τέσσαρες αἰῶνες πλήρεις τῶν τελειοτέρων καὶ ὡραιοτέρων προόδων [illegible] σπάσησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν διὰ τοῦ Σταυροῦ τόσαι ἀρεταὶ διέπρεψαν καὶ ἐν τούτοις ὁ Τοῦρκος παρέμεινεν [illegible] κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπέλασιν [illegible] νος πανοῦργον καὶ ἀδιόρθωτον [illegible] κισμένον μόνον μὲ θετικὸν [illegible] ρέσεως αἱ ἐφαρμογῆς φρικαλε[illegible] ὁποίων παραλληλισμὸς δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Οὐδαμοῦ γένος ἢ φυλὴ ἀνθρώπων [illegible] ἐξ ἐκείνων [illegible] γος ἐνταῦθα ὑπερέβη τὴν [illegible] τῇ ἀγριότητι τοῦ Τούρκου [illegible] καὶ ὅσαι ἱστορίαι ἅτινα [illegible] ἐν σφαγῇ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου.

Ὄχι μόνον ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ μεθ' ὧν περιεπλάκη εἰς καταστρεπτικὸν πόλεμον ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν ἀπροστατεύτων, τῶν ἀνυπερασπίστων καὶ τῶν ἀόπλων, ἐναντίον τῶν γερόντων καὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν —τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μητέρων τῆς χώρας ὁ Τοῦρκος ἐκδηλοῖ τὴν ὀργήν του.

Ταμεῖον ἐκδικήσεως καὶ βαρβαρότητος καθ' ἑκάστην ἑκατονταετηρίδα πλουτιζόμενον διὰ νέων φρικαλεοτήτων, ἐπλουτίσθη καὶ χθὲς πάλιν διὰ νέας κλίμακος τοιούτων. Οἱ ἄνδρες στρατιῶται τοῦ Σουλτάνου φεύγοντες ἐν ἀταξίᾳ καὶ συγχύσει πρὸ τῶν γενναίων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, ἔκαψαν πῦρ ποῦ κατὰ τὴν Ραιδεστὸν καὶ εἰς τὰς οὐρανομήκεις φλόγας αὐτοῦ ἔρριψαν ἀγαλλόμενοι γέροντας καὶ νεκρὰς γυναῖκας, μητέρας μετὰ τῶν τέκνων καὶ βρεφῶν αὐτῶν, ἐκδικούμενοι οὕτω οἱ ἀλιτήριοι τοὺς ἀτρομήτους ἄνδρας μεθ' ὧν δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀναμετρηθοῦν.

Ἐκπλήττεται τις ἀληθῶς σκεπτόμενος πῶς τόσον μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ ἔθνη ὡς ἡ Ἀγγλία, Ρωσσία, Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἠνέχθησαν τοιαύτας τερατώδεις ἀγριότητας ἐν τῷ ἐκπάγλῳ φωτὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δι' αὐται φαιδρωμένων καὶ διὰ τὸ ἀμείωτον καὶ ἀνέπαφον τοῦ ὁποίου εἰσὶν ὑπεύθυνοι.

Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς φαίνεται ἐξυψώσας τὸ πνεῦμα καὶ εὐλογήσας τὰ ὅπλα τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν διὰ τὴν μεγάλην ὥραν τῆς δικαίας ἐκδικήσεως.

Οὐδέποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἠγέρθησαν ἐπὶ ποδὸς τοσαῦται στρατιαὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὰ κράτη ἐξ ὧν προῆλθον. Οὐδέποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἐξηγέρθησαν τόσον ταχέως στρατιαὶ καὶ τόσον ταχέως ἐξεμηδένισαν ἐχθρὸν ἀνάριθμον καὶ ἀσύντακτον, εἰς ὀλίγα μέτρα καὶ πολεμικὴν πεῖραν. Φαίνεται ὅτι ὑπεράνθρωπός τις δύναμις συνετέλεσεν εἰς τὴν νίκην, ἥτις ἔστεψε τὰ Βαλκανικὰ ὅπλα, ἐν τῇ συγχύσει δὲ καὶ καταστροφῇ, ἥτις ὡς στρόβιλος ἐνσκήψας κατέφερεν εἰς τὰς Τουρκικὰς στρατιὰς οὐδὲν ἄλλο τις διαβλέπει ἢ τὴν θείαν Νέμεσιν.

Πνεῦμα κυρίως ἐκδικήσεως καταπατηθέντων δικαίων, ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ἀναβληθὲν ἐξήγειρε τὰ νικηφόρα κράτη. Τὸ πνεῦμα τοῦ Μάρκου Βότσαρη διὰ τοῦ «Ἕλληνες «Μάχεσθε ὑπὲρ βωμῶν καὶ ὁσίων, ὑπὲρ τῶν εὐκλεῶν καὶ ἐνδόξων τάφων τῶν μεγάλων προγόνων σας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος» καὶ τὰ αἱμοσταγῆ ἔτη ἐκ ληστειῶν, σφαγῶν καὶ δολοφονιῶν ἦλθον εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀτρομήτων Βουλγάρων τῶν ἀνδρείων Σέρβων καὶ τῶν γενναίων Μαυροβουνίων.

Μὴ θελήσῃς, Θεέ, ἵνα ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη σταματήσῃ τοὺς συμμάχους εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Κων)πόλεως! Μὴ θελήσῃς, Θεέ, ἵνα τὰ σύμμαχα κράτη ἅτινα μάχονται πόλεμον ἱερὸν κατὰ τῶν ἀσυμφιλιώτων ἐχθρῶν τῆς Χριστιανοσύνης καὶ τοῦ [illegible] λήξωσι τὸν ἱερὸν τοῦτον πόλεμον.

«Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν!» ἔστω ἡ κραυγὴ τῶν ἐμπνευσμένων Συμμάχων τώρα.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν! Ἔξω οἱ Τοῦρκοι!

Ἡ ὥρα ἐσήμανεν! Οἱ στρατιῶται τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν εἶσιν ἡ θεία Νέμεσις.

Ἐὰν Αὐστριακοὶ ἢ Ἄγγλοι, Γάλλοι, Γερμανοὶ ἢ Ρῶσσοι σταματήσουν τὰς χεῖρας τῶν Συμμάχων τώρα ἡ φωνὴ τῆς Χριστιανοσύνης, θὰ κραυγάσῃ εἰς αὐτούς: αἶσχος!

Ἀφίσατε τὸν Βενιζέλον καὶ τὸν Σαβώφ νὰ ὑπαγορεύσωσι τὴν εἰρήνην ὑπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Ὁ δάκτυλος τοῦ Θεοῦ δεικνύει εἰς τὸν αἱμοσταγῆ δολοφόνον τῆς Εὐρώπης νὰ διαπεραιωθῇ διὰ τοῦ Βοσπόρου εἰς τὴν Ἀσίαν.

Καὶ ἡ ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ἐξυβρισθεῖσα καὶ ἀτιμασθεῖσα Χριστιανωσύνη τῷ βροντοφωνεῖ: «Ὕπαγε!»

Κατὰ μετάφρασιν *Ἐμμαν. Μοζουρέλλη*
Ἰατροῦ

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Πόσον ἄδικος θὰ εἶνε, ἐὰν ἀληθεύσῃ, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτικῆς ἐπιτροπῆς [illegible] συμπεριληφθῇ [illegible] τῶν ὁρίων τῆς Ἀλβανίας [illegible] νοεῖται [illegible] φάσεως [illegible] ὀρθῶς [illegible] δικαιο[illegible] Τουρκικὴ [illegible] αὐτὰς [illegible] ἀνωτέλ[illegible] ὀρθῆς [illegible] κωνικὴ [illegible] κλῆρος [illegible] τοῦ, [illegible] Ὁπωσδήποτε [illegible] Τουρκίαν [illegible] ἵνα ἀφή[illegible] πατήσῃ [illegible] σμοῦ, [illegible] τὸ ἐκ τῆς [illegible] τοῦ τὸ [illegible] κῆς κλη[illegible] κονίαν, [illegible] καὶ θυμ[illegible] μένουν [illegible] θὲν διὰ [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] μηρῶν [illegible] τῇ ξηρᾷ. Ἐνῷ ἡ Βουλγαρία ἥρπαζε τὴν Ἀνατ. Ρωμυλίαν καὶ ὠφελεῖτο ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, καταπατοῦσα αὐτὴν καὶ ἀναιροῦσα τὰς ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ Εὐρώπη ἠρκεῖτο νὰ λέγῃ ὅτι εὑρίσκει ἑαυτὴν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐστέργει νὰ προσαρτήσῃ ὡς ἀντιστάθμισμα καὶ αὐτὴ τὰ πρὸ 35 ἐτῶν διὰ τῆς προσηρμένης συνθήκης παραχωρηθείσας χώρας. Ἀεὶ μὲν μάλιστα δὲν εἶνε ἐχθρικὴ ἡ Αὐστρία ἡ σεβομένη μηδ' αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν της, ὅπως εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἀλβανίας συμπεριληφθῇ ἡ ἠπειρωτικὴ Ἑλλάς, δηλαδὴ καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ αὐτὴ ἡ ἑλληνικωτάτη Κορυτσᾶ. Ἡ τοιαύτη πρότασις τίποτε ἄλλο δὲν σημαίνει εἰμὴ τὴν κατάργησιν τῶν ζωτικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ πράγματι ἡ Εὐρώπη ἐδούλευσε νὰ προστατεύῃ εἰλικρινῶς καὶ νὰ προφυλάττῃ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἱερὰν ταύτην παρακαταθήκην ἐκ τῶν μελλουσῶν ξένων ἐπιδρομῶν καὶ ὅθεν ἐκ τοῦ ἀλευτοῦ χειμάρου θὰ προσήρτη εἰς αὐτὴν ἀναμφισβητήτως τὴν Αὐλῶνα καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ δύο αὐτὰ προπύργια τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, διὰ νὰ κατορθώσῃ αὕτη καὶ διατηρήσῃ εἰς τὸ μέλλον αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν της, εἴτε διὰ συμμαχίας, εἴτε διὰ σχηματισμοῦ ὁμοσπονδίας τινὸς μετὰ μιᾶς τῶν μεγάλων ἐν Εὐρώπῃ δυνάμεων, ἢ δι' ἄλλου τινὸς καταλλήλου μέσου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἀντὶ εὐγνωμοσύνης δεικνύεται εἰς αὐτὴν ἡ ἰσχάτη ἀγνωμοσύνη καὶ ἀδικία. Ἡ Γερμανία ἐνισχύει χάριν τῶν συμφερόντων της τὴν Αὐστρίαν, ἡ Ρωσία ἀκολουθεῖ τὴν πατροπαράδοτον αὐτῆς πολιτικὴν ὑπερασπίζουσα τοὺς ὁμογενεῖς της Σλαύους. Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις Ἀγγλία καὶ Γαλλία μετὰ τῆς Ἰταλίας ἀγνωστον ποίαν πολιτικὴν ἀκολουθοῦσι. Μάλιστα ἡ ἐξ τῶν ἰδίων ὁμοεθνῶν ὑπαγομένη Ἰταλία τὴν ὁποίαν συνδέουν καὶ λόγοι ἱστορικοὶ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δὲν φαίνεται ἀκολουθοῦσα πολιτικὴν εὐνοϊκήν, ἐνῷ ὠφείλε νὰ θέλῃ μεγάλην τὴν Ἑλλάδα.

Πάντως ὅμως τὰ δεινότερα καὶ ἐπικινδυνωδέστερα προσκόμματα θέτει ὁ αἰώνιος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐχθρός· αὕτη ἡ ὕπουλος καὶ φθονερὰ Αὐστρία, ἡ ἐκ κράματος διαφόρων ἐθνῶν συγκειμένη ἡ ὁποία ἂν καὶ εἶνε καταδεδικασμένη θᾶττον ἢ βράδιον νὰ διαλυθῇ, οὐχ ἧττον ὅμως ἐξακολουθεῖ ἐφόσον ζῇ νὰ καταφέρῃ καίρια τραύματα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ' ὁ βίος τῶν [illegible] Αὐτὸ τὸ [illegible] ἄλλοτε [illegible]

Ὅπως πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἔσχε τὸ αἶσχος ν' ἀνεχθῇ τὴν προσάρτησιν τῶν συμβιωτῶν ἐπαρχιῶν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης οὕτω νῦν διὰ τῆς παρακόμου ἐπεμβάσεώς της, προσπαθεῖ νὰ ἀδικοποιήσῃ τὰς ἑλληνικωτάτας ἐπαρχίας τῆς Ἠπείρου.

Ὦ Ἕλληνες! Ὦ ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων σας κηρύξατε αὐτὴν ὡς τὴν «αἰωνίαν ἐλληνισμοῦ» καὶ ἐκδικηθῆτε τὸ τίμιον αἷμα τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἐλευθερίας μας, τοῦ πολυκλαύστου καὶ πολυκλαύστου Ρήγα μας, τοῦ Φεραίου! Δεῖξατε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν προσήκουσαν καὶ ἐπιδεικτικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

Διακόψατε πᾶσαν σχέσιν, κυρίως δ' ἐμπορικὴν μετ' αὐτῆς τῆς αἰωνίας καὶ πραγματικῆς ἐχθρᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σκίππας

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ ΜΑΣ

Ὁ εὐπαίδευτος ἐν Μανδαμάδῳ ἱερεὺς αἰδ. κ. Πρόδρομος Ἀναγνώστου, ἀπηύθυνε τὴν ἑξῆς ὡραίαν προσφώνησιν πρὸς τὸν στρατόν μας, ὅτε οὗτος ἔφθασεν εἰς τὴν πλησίον κωμόπολιν:

«Χρόνια σὰς παραμένομε μὲ τὸν διαλαλητὴ μου
Νὰ παρεῖ ὄρη μ' ὄρματα, πέλαγα μὲ κουπιά,
Νὰ ἔλθῃ νὰ πάλλει καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ θεῖο
Ἀς! πότε θὰ τοὺς φέρει! Πότε θὰ πάρει ἀπεῖ;

ΙΩΑΝ. ΠΟΛΕΜΗΣ

Ἀγαπητοί, ἔνδοξοι καὶ γενναῖοι τῆς πατρίδος μας πρόμαχοι!

Περάσθη ἡμέρα καὶ χρόνοι μεγάλοι.

Ὁ πόνος καὶ ἡ ὀδύνη ἐσφυΐσαν.

Ὁ ειδυλλιακὸς κλοιὸς τῆς δουλείας, ὅστις τὸ σῶμα συνέθλιβε τὰ στήθη τοῦ δυστυχοῦς Ἑλληνισμοῦ, ὁ τὰς ἐλπίδας ἀφανίζων τὴν ἀλήθειαν τῶν [illegible] τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ:

«Τοῦ' ἔσβησε τὸ βλέμμα
Μὲ' σὰ κλάματα θολό,
Καὶ εἰς τὸ χορὸ σὰν ἔσταζ' αἷμα,
Πλῆθος αἷμα Ἑλληνικό...»

Καὶ κατὰ τὴν ζοφερὰν καὶ ἀγωνιώδη ἐκείνην νύκτα τῆς μαύρης δουλείας, μία καὶ μόνη ἄμεινεν εἰς ἡμᾶς γλυκεῖα παρηγορία, μία καὶ μόνη χρυσῆ ἐλπίς!

Αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν παραδόσεις, οἱ ποιηταὶ τοῦ ἔθνους μας ᾄδουσι:

«Τὴν νύχτα, ξεσπάγεντος καβαλάρης ὁ μαρμαρωμένος Βασιλεύς, γυρίζει καὶ στρατιωτικοῦ, χριστιανοῦ, γιὰ ν' κατατάξῃ στὸν πόλεμο τὸ ἐχθρικὸν ἀνεξ, καὶ χρόνια τόρα ὁ παπᾶς μέσα στὸ Ἅγιο Βῆμα τῆς Ἁγίας Σοφίας, προσμένει τὴν ὥρα τὴν ἐνδεῖν καὶ ἄγει, διὰ νὰ τελειώσῃ τὴ Μεγάλη του Λειτουργία!»

«Ἀργεῖ νὰ ἔρθῃ ἡ μέρα, καὶ ἥτις διὰ σαπ[illegible] [illegible] Πόλεων ἀστέρα, [illegible] καρδίας τοῦ, [illegible] ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Θεῖον ὄραμα, ὄνειρον ψυχῆς εὐδαιμονίας ἐδεὶ στὴν κρυφὴν τῆς δουλείας [illegible] τοὺς πόνους τῆς, ἄγις βάθυ [illegible] τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδεώδη, καὶ αἱ χρυσαῖ ἡμῶν ἐλπίδες διελύοντο ὡς ὄνειρον θερινῆς νυκτός...

Ἤδη ὅμως τὰ γεγονότα ἐπιδαψιλεύουσιν.

Ἡ κινηματογραφικὴ δὲ ταχύτης μεθ' ἧς ταῦτα ἐξετυλίχθησαν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ὁρμητικότητος αὐτῶν ἐκ[illegible] ἡμᾶς μέγεθος τῆς εὐτυχίας εἶνε τοσοῦτον τεράστιον, ὥστε πρὸς στιγμὴν διηρωτήθημεν, μὴ τυχὸν εὑρισκώμεθα πρὸ φαινομένου ὀπτικῆς ἀπάτης!

Ἀλλ' ὄχι! Δὲν εἶνε ἄλλον ὄνειρον!

Ἔφθασε πλέον ἡ περιπόθητος, ἡ ἁγία, ἡ ὀνειρώδης στιγμή!

Ἡσύχασε πλέον ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἡ διεσπαρμένη ὁμογένεια!

Γῆ τῆς Ἑλλάδος, εὐαγγελίζου χαρὰν μεγάλην!

Νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ὁ τετιμημένος ἐθνικὸς τῆς βασιλικῆς ἡμῶν οἰκογενείας, ὡς ἐπὶ πτερύγων τῆς «Ἐλ» τὰ κάκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ βγαλμένη «Ἐλευθερία» εἰς ἀκρότατον ὕψος ἀνδρείας ἀναβάσαν, κατατρόπωσε τὰς ἀγρίας ὀρδὰς τῶν βαρβάρων τυράννων μας, ἐκκληρώσε οὕτω τὴν ἰδιαιτέραν τῆς νήσου μας Λέσβου τύχην, ἣν ἄλλοτε μέγας τῶν μουσῶν θεράπων πρὸς αὐτὸν διετύπωσε:

«Μὰ τοῦ Ἀλκαίου τὴν φωνὴ καὶ τῆς Σαπφοῦς τὴν λύραν
Τραγούδι θὰ σοῦ ψάλλω
Ἂν μ' ὄνομα μεγάλο
Τιμήσῃς τὴν βασιλικὴν Ἑλληνικὴν πορφύραν.(*)»

καὶ ὁ γενναῖος καὶ ἔνδοξος στρατὸς καὶ στόλος μας, συμπληροῖ τὸ μέγα καὶ θαλερὸν αὐτοῦ ἔργον.

Ἡ δὲ μικρὰ Ἑλλὰς, μεγαλωθεῖ μεγάλη ἐν τῇ ἀπελευθερωτικῇ δράσει αὐτῆς ψάλλουσι τὸ θούριον τοῦ Ρήγα:

«Ὦ παιδιά μου!
ὀρφανά μου!
σκορπισμένα δῶ κι' ἐκεῖ»

φαίνει μὲ τὰ γλυκὰ τῆς ἐλευθερίας λουλούδια τὰ αἱλακόμενα μέρη, σφογγίζουσα τὰ δάκρυα τῶν αὐλυτρώτων τέκνων της!

Καὶ οὕτω, ὁ πολιὸς ἐκεῖνος ἀστήρ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστρέφοντο μέχρι τοῦδε τὰ ἔθνη ἡμῶν ἰδεώδη, μεταβάλλεται ἐξ ὧδε μαγείας εἰς μέγαν καὶ ἀληθῆ, καὶ σελίβοντα ἀστέρα τῶν μάγων, ὅστις καθοδηγήσει ἡμᾶς πρὸς νέον Σωτῆρα.

Ἀποτεινόμενος ὅθεν πρὸς ὑμᾶς ἀγαπητοί, ἔνδοξοι καὶ γενναῖοι τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδος μας πρόμαχοι, εἴπατε, κατὰ τὸν ποιητήν «ἔλθατε νὰ καλέσετε καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν μεγάλην τῆς Πατρίδος ἑορτήν» τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν ἐκοδιωχόμεθα ἡμᾶς τῆς στιγμῆς ταύτης ὡς ἀδελφοὺς μας μόνον ἀλλὰ [illegible]

Ἀλλὰ φαίνεται, μὲ τὰ γλυκύτερα καὶ εὐωδέστερα ρόδα καὶ κρίνα τῆς ποιητικῆς μας νήσου τὸν ἔνδοξον σας ὑμῶν, ἀνοίγομεν πρὸς ὑμᾶς τὰς ἀγκάλας μας, ὡς πρὸς ἀληθεῖς, ἡμῶν σωτῆρας, ὡς πρὸς ἀληθεῖς ἡμῶν λυτρωτάς· διότι ἐσώσατε ἡμᾶς ἐκ δουλείας, ὅ,τι τιμαλφέστερον, ὅ,τι ἀγαπητότερον εἰς τὸν ἄνθρωπον δηλαδὴ τὴν Ἐλευθερίαν μας, τὴν Ἀνάστασίν μας!

Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐν ἄρωμα γλυκὺ ἀγάπης καὶ θυμιασμοῦ, καὶ ἐθνικῆς ἐπεξηγνείας, δονεῖ τὰς καρδίας ὅλων ἡμῶν, πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐποχήν:

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ὁ Βασιλεύς μας Γεώργιος!

Ζήτω ὁ δαφνοστεφὴς Διάδοχος Κωνσταντῖνος!

Ζήτω ὁ Βενιζέλος!

Νὰ μᾶς ζήσουν τὰ λεβεντόπαιδα μας! ὁ γενναῖος μας στρατὸς καὶ στόλος.

Ζήτω ἡ νῆσος μας Λέσβος ἐλευθέρα!

(*) Ὁ ἀείμνηστος ποιητὴς Κλεάνθης Τριανταφύλλος, ὁ ἀλησμόνητος διευθυντὴς τοῦ «Ραμπαγᾶ» [illegible] τοῦ Διαδόχου [illegible] τοῦ τίτλον «Ἡ ἐπίσκεψις στὸν Κωνσταντῖνον» [illegible] εἶνε τὸ θέμα τὸ ὁποῖον, ἐν ἑκάστῳ [illegible] ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἂν οὕτως [illegible] τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διὰ τὴν νῆσον μας Λέσβον εἶχε τὸ ἀκόλουθον ὡραῖον τετράστιχον.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ

(ὑπὸ Ed. Foord, «Sphere»)

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς περὶ «Μεγάλης» Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, οὐδεὶς ὅμως ἀναφορικῶς τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδος». Πόσον ἀμυδρὰν τὴν ἀλήθειαν εἶνε ἡ Ἑλλὰς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα καὶ φαίνονται εἶτε λησμονούμενα εἶτε παρεξηγούμενα; Καὶ οἱ ὁποῖοι τῆς «Sphere» λαμβάνω τὸν κάλαμον καὶ ἐξ ἅπαντος ὅτι θὰ μοὶ καταστῇ δυνατὸν νὰ δώσω χρησίμους τινὰ γνῶσιν ἐπὶ ἑνὸς γενικοῦ παραγνωρισμένου λαοῦ καὶ συντελέσω ἵνα εἰς τὸ μέλλον τῷ ἀποδίδηται πλειοτέρα δικαιοσύνη.

Πολλοὶ συνοφρυοῦνται τὸν Ἑλλήνων ἀκούσιν νὰ διατείνωνται ὅτι οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἶνε Ἕλληνες. Ἵνα ἐξ ἀρχῆς δὲ ποιήσω τὸν λόγον φανερόμεν, οὐδείς, ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἤδη διισχυρισθῇ ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν ἀγνῆς καὶ ὁμογενοῦς καταγωγῆς, περισσότερον τῶν μεγάλων ἐθνῶν ὑπεξέφυγον ἐξ ἐκείνων. Κατὰ φυσικὸν λόγον, ἐξήγαγον ἐμβολὰς ἐπὶ ἄλλων φύλων τὰ ὁποῖα ἀφομοιῶσαν εἰς ἐξελίχθησαν, καὶ ὑπὸ ὅσον οἱ Ἕλληνες ἦσαν γνωσταί. Ἀλλὰ πολὺ προγενεστέρως τῆς ἀρχιτεκτονικῆς πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος ἔτι ὅτι τὸ κατοικεῖ ἐν Ἑλλάδι ὅσον συνελ...

σαν την σταδιοδρομίαν της ενώσεώς του εδοξάσθη υπό το όνομα του Έλληνος.

Ότι κατά την διάρκειαν 2500 ετών ή και πλέον ταραχώδους ιστορίας δι' ν ό ε θνικός δεσμός διά τη μεταβολάς τινας είναι πάν ό,τι τις προσεδόκα.

Αλλά σήμερον μετά τόσας δοκιμασίας και δυστυχίας ακόμη ζη εις το αρχαίον πατρώον των Ελλήνων έδαφος έθνος τι όπερ καλείται και πιστεύεται ελληνικόν. Ομιλεί την ελληνικήν γλώσσαν και υπέρ πάντα διατηρεί τον αρχαίον εθνικόν των Ελλήνων χαρακτήρα σχεδόν αμετάβλητον.

Ελέχθη ότι η αρχαία Ελληνική Φυλή πρέπει να εξηλείφθη καθ' ολοκληρίαν σχεδόν κατά το διάστημα των πρό της Ρωμαϊκής καταλήψεως ταραχωδών αιώνων.

Ουδέν δυσκολώτερον ή η καταστροφή μιάς ισχυράς και βαθέως εργαζομένης φυλής, αλλά αι δυστυχίαι της Ελλάδος υπήρξαν κατά το μάλλον ή ήττον διαλείπουσαι και δη η καταστροφή των πόλεων δεν επέφερε την κατ' ανάγκην παντελή εξολόθρευσιν του πληθυσμού.

Υπήρξεν κατά την διάρκειαν των αιώνων τούτων απώλεια ζωής, περιουσίας, μεγάλη του λαού ένδεια, συχνή μετάστασις ενός πρώην ελευθέρου λαού, ως δούλου εκ μιάς εις άλλην χώραν, αλλά η πραγματική ελάττωσις του πληθυσμού δεν φαίνεται επισυμβάσα μεγάλη.

Κατά τους μετά ταύτα χρόνους το μεγαλείτερον μέρος των δούλων υπήρξε βεβαίως ελληνικόν και αργότερον ότε συναντώμεν άπειρον αριθμόν δούλων δεν πρέπει ελαφρώς να συμπεραίνωμεν ότι η πλειονότης ήτο εκ ξένων «βαρβάρων» απολύτως. Εν γένει έχομεν σπουδαίους λόγους να πιστεύωμεν ότι κατά την περίοδον των Ρωμαϊκών χρόνων η Ελλάς ήτο κατά το πλείστον Ελληνική.

Κατά την εβδόμην μ. Χ. εκατονταετηρίδα επήλθεν η περίφημος των Σλαυϊκών φύλων επιδρομή.

Ουδεμία υπάρχει αμφιβολία ότι αι επιδρομείς εγκατεστάθησαν εις όλον το εσωτερικόν [illegible]

[illegible]

δυτικώς της Τενέδου άθικτος, τα δ' αντιτορπιλλικά μας αντήλλαξαν αρκετάς βολάς με το «Μεϊζηνιέ» και «Χαμιδιέ».

Ο Τουρκικός στόλος συγκρατούμενος πέραν του Σεδήλ Μπάχρ ετράπη εις φυγήν μόλις αντελήφθη από τον καπνόν ότι ο στόλος μας επλησίαζεν εις την Τένεδον.

Και επανήλθεν εις Δαρδανέλλια γαυριών διά το κατόρθωμα ότι εξήλθε μέχρι του Σεδήλ Μπάχρ.

Αυτή ήτο η περίφημος έξοδος της Αρμάδας την οποίαν επιβάται τινές του Γαλλικού ανήγαγον το προχθές Σάββατον εις περιωπήν ναυτικού κατορθώματος.

Η ανακοίνωσις του Ναυάρχου

Ο ναύαρχος ανεκοίνωσε τα της εξόδου [...] υπουργείον των Ναυτικών διά του επομένου τηλεγραφήματος:

Υπουργείον Ναυτικών

Αθή[νας]

Σήμερον περιπολούντα «Λέων», [...], «Ασπίς» ετηλεγράφησαν [...] δύο εχθρικών καταδρομικών και 6 [...] πλοίων.

Αυθωρεί εξεπλεύσαμεν μεθ' όλου του στόλου διευθυνθέντες πρός συνάντησιν αυτών. Διαδοχικώς, έτερον πλοία χειρισμούς των καταδρομικών. Την 11 π. μ. την έξοδον έκαμον τέσσαρα πολεμικών, ίσως των θωρηκτών. Ο σκοπός μας ήτο να παρασύρωμεν τον εχθρόν νοτίως της Τενέδου.

Αλλ' εκείνος εκρατήθη επιμελώς παρά την ακτήν υπό την προστασίαν των φρουρίων. Μόλις δ' αντελήφθη προσέγγισιν του στόλου ημών εισήλθεν ελτιταχώς εις τα Στενά και την 1.45 μ. μ. εχάθη χωρίς ν' αφίση ίχνος τι.

Τ' αντιτορπιλλικά και τ' ανιχνευτικά αντήλλαξαν αρκετάς βολάς με τα δύο καταδρομικά».

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Κρίσεις Άγγλων

Κατά τηλεγράφημα εκ Λονδίνου σύμπας ο Αγγλικός τύπος δημοσιεύων την περίφημον νέαν έξοδον του Τουρκικού στόλου εκ [illegible]

[illegible]

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

[illegible]

αίτησις [...] τελικής συνεδρι[άσεως ...] σεων του Άγγλου [...] έχοντος ήδη τας γνώμας και των [...] προσώπων των λοιπών Δυνάμεων, πρός τον Ρεσίτ πασάν.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΝΗΣΟΙ

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ

Ολόκληρος σχεδόν ο Ευρωπαϊκός Τύπος εδημοσίευσε το Σάββατον υπό τύπον ανακοινωθέντος πληροφορίας περί των αξιώσεων της Ελλάδος επί των νήσων του Αιγαίου και των τίτλων, επί των οποίων στηρίζει τας αξιώσεις ταύτας.

Κατά την ανακοίνωσιν ταύτην, η Ελληνική αντιπροσωπεία εν Λονδίνω, επιμένουσα εις την προσάρτησιν όλων ανεξαιρέτως των νήσων του Αιγαίου προβάλλει τους εξής τίτλους:

«Πρώτον. Η κατοχή των νήσων υπό στρατού Ελληνικού αποτελεί γεγονός τετελεσμένον, και συνεπώς η Ελλάς δύναται να επικαλεσθή δικαίωμα κατακτήσεως και κατοχής.

Δεύτερον. Η ιστορία των νήσων μαρτυρεί ότι πάντοτε εθεωρήθησαν ως αποτελούσαι μέρος της μεγάλης Ελλην. Οικογενείας.

Οι κάτοικοι, μετασχόντες της Επαναστάσεως του 1821, υπέστησαν τα πάνδεινα και η Ελλάς δεν δύναται να λησμονήση την σφαγήν 60,000 κατοίκων της Χίου, οίτινες διά του αίματός των εθεμελίωσαν ιστορικόν δικαίωμα να ενωθούν με αυτήν.

Τρίτον. Αι νήσοι, και αυταί επίσης αι γειτνιάζουσαι πρός την Μ. Ασίαν, κατοικούνται υπό Ελλήνων και η αντιπροσωπεία έχει καθήκον να επιδιώξη [illegible]

[illegible]

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

[illegible]

Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΕΥΔΡΟΜΩΝ

[illegible]

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

[illegible]

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΑΡΜΑΔΑΣ

ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

[illegible]

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΦΑΛΑΓΓΟΣ

[illegible]

Η ΓΕΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΩΝ

[illegible]

ΕΡΗΜΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

[illegible]

ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

[illegible]

ΑΣΠΑΣΙΑ Χ" ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

[illegible]

ΤΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΧΙΟΥ

[illegible]

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

[illegible]

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΥ

[illegible]

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

[illegible]

Εν Μολύβω τη 20ῃ Δεκεμβρίου 1912

[illegible]

Η «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΝ ΠΛΩΜΑΡΙΩ

[illegible]

Η «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΝ ΜΟΛΥΒΩ

[illegible]

ΤΑ ΕΝ ΧΙΩ

Συμπληρωματικαί ειδήσεις

Τα προχθές δημοσιευθέντα περί της συμμετοχής της μοίρας των ευδρόμων εις τας εν Χίω ανιχνευτικάς συμπληρούμεν και διά των εξής επισήμων πληροφοριών.

Του κανονιοβολισμού κατά των Τουρκικών θέσεων συμμετέσχε μετά της «Εσπερίας» και «Μακεδονίας» και η «Μυκάλη» ήτις έρριψεν 111 οβίδας μετ' αρίθμου επιτυχίας, και μάλιστα βολάς ουχί ευθυπόρου αλλ' εμμέσου, απαιτούσης ακρίβειαν και υπολογισμόν.

Περί των επιτυχιών των βολών της «Μυκάλης» ωπλισμένης διά ταχυβόλων Χότσκις υπάρχει και έγγραφον του διοικούντος το απόσπασμα Καρδαμύλων ανθυπολοχαγού κ. Σταρίδα εκφράζοντος θαυμασμόν διά την πλήρη επιτυχίαν.

Σημειωτέον ότι ο γενναίος ούτος ανθυπολοχαγός ήτο εκείνος όστις με 50 στρατιώτας και 100 Καρδαμυλίτας εισήλθε πρώτος εις το στρατόπεδον του Ζίχνη.

ταις ημέραις της τρικυμίας ν' αντιληφθώσιν ιδίοις όμμασι την δραστηριότητα, ην ανέπτυξεν όπως σώση τον τόπον από τα καιρικά στοιχεία.

Δ. Σ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Ο ρέκτης Διευθυντής του Τηλεγραφείου και του Ταχυδρομείου μας κ. Σ[...] επέστρεψεν από την περιοδείαν του ην ανέλαβεν εν μέσω χειμώνι πρός επιθεώρησιν των τηλεγραφικών γραμμών της νήσου μας και εγκατάστασιν ταχυδρομικών γραφείων [illegible]

ΔΗΛΩΣΙΣ

[illegible]

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

[illegible]

ΓΝΩΣ ΟΠΟΙΗΣΙΣ

[illegible]

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

Τα ποτά του μεγάλου εργοστασίου: «Οίνοι Λέσβου»

ΚΑΜΠΟΥΡΗ, ΛΕΟΝΤΗ & Σια

οίον ΚΟΝΙΑΚ, ΡΑΚΙ και ΟΙΝΟΥΣ

Τα μόνα γνήσια και αγνά, βραβευθέντα διά χρυσών μεταλλίων εν τη Παναιγυπτιακή Εκθέσει.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ & ΙΔΕΤΕ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιούμεν εις τους εν Αιγύπτω κ. κ. συνδρομητάς μας ότι ο εν Καΐρω κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΙΤΤΑΣ δεν είναι πλέον αντιπρόσωπός μας και παρακαλούμεν αυτούς εις το εξής να μας εμβάζωσιν τας συνδρομάς των δι' επιταγής απ' ευθείας εις τα Γραφεί.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

[...]ΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΣ. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ

[...] σημαίαι και υφάσματα διά σημαί[ας ...]ς κατασκευής.

ΑΣ[ΦΑΛ]ΙΣΘΗΤΕ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ Ε[Κ ΤΟΥ ΠΟΛ]ΕΜΟΥ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

εις το παγκοσμ[ίως] γνωστόν

LLOYD ANGLAIS

παρά τω κ. [...] Fally.

ΑΣΦΑΛΙΣΘ[Η]ΤΕ